

35 GODINA AKTIVNOSTI ISTOČNOALPSKO-DINARSKOG DRUŠTVA ZA ISTRAŽIVANJE VEGETACIJE (1960 – 1995)

Kad je 1959. godine austrijski fitocenolog dr. Erwin Aichinger postao predsjednikom njemačkog botaničkog društva (Deutsche Botanische Gesellschaft), bila je u Klagenfurtu održana glavna skupština, kojoj je između ostalih prisustvovao i prof. dr. Sandro Pignatti iz Botaničkog instituta Sveučilišta u Padovi. Tom je prigodom prof. Pignatti predložio osnivanje jednog botaničkog društva koje bi ujedinjavalo rad na istraživanju vegetacije alpskih i dinarskih zemalja.

Tako je zalaganjem prof. S. Pignattija i dr. E. Aichingera održan u Klagenfurtu u Austriji, od 25. do 28. srpnja 1960. godine osnivački sastanak "Sekcije za istočne Alpe i Dinarske planine" Međunarodnog društva za istraživanje vegetacije. Sastanku su prisustvovali E. Aichinger (Klagenfurt), P. Fukarek (Sarajevo), L. Fenaroli (Bergamo), K. Heuck (München), H. Mayer (Santhafen), G. Kielhauser (Landeck), E. Pignatti-Wikus, S. Pignatti (Padova), M. Piskernik (Ljubljana), H. Wagner (Wien) i M. Wraber (Ljubljana). Tom je prigodom donijet i statut novo osnovane "Sekcije".

Nekoliko godina kasnije (1967) ime je promijenjeno u "Istočnoalpsko-dinarsko radno udruženje za istraživanje vegetacije" (Ostalpin-dinarische Arbeitsgemeinschaft für Vegetationskunde), a 1969. godine preimenovano u "Istočnoalpsko-dinarsko društvo za istraživanje vegetacije" (Ostalpin-dinarische Gesellschaft für Vegetationskunde) i pod tim imenom djeluje i danas. Društvo od samog osnutka održava i znanstvene sastanke (simpozije), a službeni jezici su njemački, talijanski, hrvatski i slovenski.

Od osnivanja je prošlo punih 35 godina i danas "Istočnoalpsko-dinarsko društvo za istraživanje vegetacije" broji 188 članova iz Austrije, Bosne i Hercegovine, Bugarske, Crne Gore, Francuske, Hrvatske, Italije, Jugoslavije, Mađarske, Makedonije, Njemačke, Slovenije i Švicarske. Društvo je dosad održalo 24 simpozija. Pregled održanih simpozija prikazan je kronološkim redom.

1960 – 1. Klagenfurt (Austrija, Osnivački sastanak)

1961 – 2. Brasanone (Italija)

1962 – 3. Klagenfurt /Austrija)

I. TRINAJSTIĆ

- 1963 – 4. Zagreb (Hrvatska, Jugoslavija)
- 1964 – 5. Chur (Švicarska)
- 1965 – 6. München (SR Njemačka)
- 1966 – 7. Trieste (Italija)
- 1967 – 8. Wien (Austrija)
- 1968 – 9. Camerino (Italija)
- 1969 – 10. Sarajevo (Bosna i Hercegovina, Jugoslavija)
- 1970 – 11. Obergurgl (Austrija)
- 1971 – 12. Trento (Italija)
- 1972 – 13. Zürich (Švicarska)
- 1974 – 14. Ljubljana (Slovenija, Jugoslavija)
- 1976 – 15. Lienz (Austrija)
- 1980 – 16. Innsbruck (Austrija)
- 1981 – 17. Trieste (Italija)
- 1983 – 18. Dubrovnik (Hrvatska, Jugoslavija)
- 1984 – 19. Salzburg (Austrija)
- 1988 – 20. Feltre (Italija)
- 1990 – 21. Keszthely (Mađarska)
- 1992 – 22. Grafenau (Njemačka)
- 1994 – 23. Zagreb (Republika Hrvatska)
- 1995 – 24. Roveretto (Italija)

Kao što se može uočiti iz pregleda održanih simpozija, do 1972. godine simpoziji su održavani svake godine, a nakon toga svake druge godine, s nešto većim vremenskim razmakom između 1984. i 1988. godine. Od samoga početka za svaki simpozij određena je glavna problematika (Hauptthema), obično iz djelokruga rada znanstvenika one zemlje u kojoj se održava Simpozij. Tako je prigodom održavanja Simpozija u Hrvatskoj 1963. godine tema bila "Vegetacijski odnosi zapadne Hrvatske", u 1983. godini "Mediterranska vegetacija", a 1994. "Vegetacija na dolomitima". Osim znanstvenih priloga povezanih s glavnom temom, tijekom 35-godišnjeg razdoblja iznijeto je i niz priopćenja s najrazličitijim fitocenološkim, fitogeografskim, ekološkim, florističkim i taksonomskim sadržajem. Većina je znanstvenih priopćenja tiskana u odgovarajućim časopisima ili u posebnim zbornicima.

Nadamo se da će "Istočnoalpsko-dinarsko društvo za istraživanje vegetacije" biti uspješno i tijekom godina koje slijede.

IVO TRINAJSTIĆ